

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **A. K.**
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Hölblingem
sídlem Zámecké náměstí 24, 738 01 Frýdek-Místek

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 10. 2025 č. j. MSK 143213/2025 a ze dne 19. 11. 2025 č. j. MSK 151523/2025, ve věci stavebního záměru

takto:

- I. Žaloba **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 5. 1. 2026 domáhala zrušení shora označených rozhodnutí žalovaného, kterými bylo *ad a)* zamítnuto jako nepřipustné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Obecního úřadu Čeladná, stavebního úřadu ze dne 22. 4. 2024 č. j. Cela 1039/2024, kterým byla umístěna stavba nazvaná „CAMP MÍR“ na pozemcích parc. č. X, st. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG v k. ú. X a *ad b)* částečně změněno a ve zbytku potvrzeno totožné rozhodnutí Obecního úřadu Čeladná, stavebního úřadu ze dne 22. 4. 2024.
2. Soud kdykoli za řízení zkoumá, zda jsou splněny tzv. podmínky řízení, tj. podmínky nezbytné k tomu, aby se soud mohl žalobou věcně zabývat. Mezi tyto podmínky patří i včasnost a přípustnost žaloby.
3. *Ad a)* žalobkyně uvedla, že jí napadené rozhodnutí bylo doručeno dne 5. 11. 2025. Žaloba byla soudu doručena dne 5. 1. 2026.
4. Podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

Shodu s prvopisem potvrzuje

2/2026

5. V posuzované věci však zvláštní zákon jinou lhůtu stanovuje. Podle § 306 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, v platném znění (dále jen „nový stavební zákon“) „žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, lze podat do 1 měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno“. Zákonodárce tak zkrátil lhůtu pro podání žaloby proti rozhodnutí stavebního úřadu na jeden měsíc oproti lhůtě dvou měsíců podle obecného pravidla vyjádřeného v § 72 odst. 1 s. ř. s.
6. Ke shodnému závěru dospěl také NSS v rozsudku ze dne 7. 11. 2024 č. j. 3 As 183/2024-26. V uvedeném rozsudku, dostupném na www.nssoud.cz, se NSS podrobně zabýval řadou otázek spojených s aplikací předmětné právní úpravy a dospěl k závěru, že úprava žalobních lhůt obsažená v § 306 nového stavebního zákona je tzv. nepravou retroaktivitou, nicméně jde o přípustnou (ústavně souladnou) právní úpravu, která nezasahuje v nepřiměřené míře do práv účastníků řízení. V podrobnostech zdejší soud odkazuje na odůvodnění tohoto rozsudku, s jehož závěry se ztotožňuje.
7. V nyní projednávané věci bylo napadené rozhodnutí žalobkyni doručeno dne 5. 11. 2025. Měsíční lhůta počítaná od tohoto data skončila v pátek 5. 12. 2025 a uplynula marně, když žaloba byla podána až dne 5. 1. 2026, tedy opožděně.
8. Krajský soud nepřisvědčil názoru žalobkyně, že ust. § 306 nového stavebního zákona je nutno vykládat restriktivně, neboť představuje výjimku z obecné procesní úpravy soudního přezkumu správních rozhodnutí. Dle názoru soudu ust. § 306 nového stavebního zákona nelze vnímat jako výjimku z obecné právní úpravy, ale jako právní úpravu *lex specialis*, která se váže k rozhodnutím stavebního úřadu vydaným podle nového stavebního zákona, s výjimkou rozhodnutí o přestupku. Jakkoliv je napadené rozhodnutí *ad a)* procesního charakteru, bylo vydáno stavebním úřadem jako dílčí rozhodnutí v rámci uceleného řízení o umístění stavby, a proto pro jeho soudní přezkum platí ust. § 306 nového stavebního zákona.
9. Krajský soud proto žalobu proti rozhodnutí *ad a)* podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl jako opožděnou.
10. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
11. *Ad b)* žalobkyně v žalobě brojila proti rozhodnutí žalovaného, proti kterému nepodala odvolání. Rozhodnutí *ad b)* bylo přitom vydáno až po pravomocném rozhodnutí *ad a)*, jímž bylo rozhodnuto, že žalobkyně není účastníkem předmětného řízení. Napadeným rozhodnutím *ad b)* tak bylo rozhodováno výlučně o právech a povinnostech jiných subjektů. Soud uzavírá, že uvedeným rozhodnutím *ad b)* nemohlo být zasaženo do práv žalobkyně, neboť rozhodnutí samotné se jejích práv a povinností netýká a ani proces, který k jeho vydání vedl, nebyl veden o právech či povinnostech žalobkyně.
12. Krajský soud proto žalobu proti rozhodnutí *ad b)* podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. odmítl jako nepřipustnou, neboť návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

2/2026

13. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., jenž stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 8. ledna 2026

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu